

Bech synes, det går enormt godt, og nævner alle de positive ting.

Jeg synes ikke, det går godt. Irak er et land i fuldstændig og total opløsning, og det står for mig fuldstændig klart, at der skal helt andre boller på suppen, hvis Irak skal drejes i en anden retning end den katastrofale retning, som landet går i i dag. Det er det, der er baggrunden for de her tanker.

Men jeg må konkludere, at fru Gitte Lillelund Bech synes, at det går den rigtige vej; det går opad, fremad, det går hurtigere, det går bedre. Jeg må bare sige: Det er ikke mit indtryk, at det er den vej, det går.

(Kort bemærkning).

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg tror sådan set, at det her er et udtryk for, at hvis vi tog et glas og fyldte det halvt med vand, så ville hr. Rune Lund se glasset som værende halvtomt, mens jeg ville se glasset som værende halvfylt. Jeg har simpelt hen en anden og en positiv indstilling til, hvad der sker i Irak, for det er den opfattelse, jeg har fået ved at tale med irakerne.

Jeg ved ikke, om hr. Rune Lund for nylig har talt med irakere, som kommer fra den nordlige del, den kurdiske del.

Der er en lille sjov anekdote: I forbindelse med sådan en reception – jeg tror, det var i går – hvor der var en hel del repræsentanter fra det kurdiske mindretal i nord til stede, blev det faktisk fortalt, at der er ufattelig mange af de drengebørn, der fødes der, som bliver opkaldt efter Bush. Det synes jeg sådan set siger lidt om, at man er så glad for og så tilfreds med det, der er sket i Irak i den nordlige del, fuldstændig ligesom man er det i den sydlige del, hvor jeg tilfældigvis har været.

Så derfor vil jeg sige: Jeg siger ikke, at det går supergodt alle steder i Irak, men jeg ser altså glasset som værende halvfylt og at det går den rigtige vej, mens hr. Rune Lund ser glasset som værende halvtomt.

Kl. 17.15

Anden næstformand (Poul Nødgaard):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er hr. John Dyrby Paulsen.

John Dyrby Paulsen (S):

Det bliver jo spændende at se, hvor mange irakiske drengebørn, der kommer til at hedde An-

ders. Det vil vi vente med at se, det vil fremtiden vise.

Der er vel efterhånden ingen tvivl om, at krigen i Irak er vundet, men freden er langt fra – *langt fra* – vundet, nogle vil måske endda sige, at den er tabt. Så langt vil jeg ikke gå, men der er ingen tvivl om, at historiens dom over Irakkriegen bliver hård. Men det betyder jo ikke, at vi ikke kan forsøge at mildne den med nogle af de tiltag, vi gør nu, og under den debat, vi havde den 15. maj, var vi jo også inde på det område, og jeg synes, at vi er kommet et godt stykke ad vejen. Jeg synes i virkeligheden, der er mange gode tiltag.

Der er ingen tvivl om, at grundlaget for krigen var spinkelt. Det betyder ikke, at vi ikke alle sammen har et ansvar i det danske Folketing, selv om flertallet var spinkelt. Vi havde et ansvar, og det har vi fortsat. Det betyder også, at vi har et ansvar for den fortsatte udvikling i Irak. Det betyder også, at vi er forpligtet til at gøre en indsats på de områder, hvor vi kan, og hvor vi kan gøre en forskel. Det synes jeg også den debat og det forslag til vedtagelse, som vi havde, og den beslutning, som vi traf den 15. maj, er et udtryk for. Så jeg synes egentlig, der er sat mange gode skibe i søen.

Men det her er jo ikke enkelt. Situationen i Irak er ufattelig kompliceret. Jeg tror ikke, der er nogen som helst, der har bare et nogenlunde overblik over, hvad der sker i Irak, og hvad der skal til for at løse de problemer, vi ser i Irak.

Jeg synes, at Enhedslisten i virkeligheden fortjener ros for at forsøge at lave et udkast til en freds- og forsoningsproces i Irak. Jeg synes, at Enhedslisten kommer vidt omkring, og der er mange af tingene, vi jo godt hos Socialdemokratiet kan nikke bekræftende til, nikke genkendende til; det er nogle ting, vi selv har sagt før.

Men jeg er også bange for, at det desværre ikke er så enkelt, som Enhedslisten gerne vil gøre det til. Men jeg tror, og det har vi altid troet i Socialdemokratiet, at det, man kommer længst med, er internationalt samarbejde og at agere i internationale organisationer.

Det er også det, der lægges op til i beslutningsforslaget, men jeg tror ærligt talt, at vi er nødt til at gå meget længere ned i detaljerne og yde en meget større fælles indsats i Irak, og det gælder i øvrigt i lang tid fremover. Så vi kan godt nikke anerkendende til intentionerne og hensigten bag Enhedslistens beslutningsforslag, men vi kan ikke støtte det på det foreliggende grundlag.